

ЕЛЕКТРОСТАТИКА (від *електро...* і грец. *статός* — незмінність положення, стану) — розділ теорії *електродинаміки*, у якому досліджують взаємодію нерухомих електричних зарядів. Осн. закон Е. — закон Кулона (встановл. 1785 франц. фізиком Ш.-О. де Кулоном), що подає кількісну характеристику сили взаємодії між двома точковими зарядами залежно від їх розмірів та відстані між ними. Електричні заряди є джерелом електростатич. поля, що виражає теорема Гаусса. Електростатичне поле потенційне, тобто сила, що діє на заряд з боку електростатич. поля, не

залежить від форми шляху. Типові задачі Е. — знаходження розподілу зарядів на поверхнях провідників за відомих повних зарядів чи потенціалами кожного з них, а також обчислення енергії системи провідників за їх зарядами й потенціалами.

Рекомендована література

1. Тамм И. Е. Основы теории электричества. 9-е изд. Москва, 1976.

В. В. Олесько

Бібліографічний опис:

Електростатика / В. В. Олесько // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17774>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).